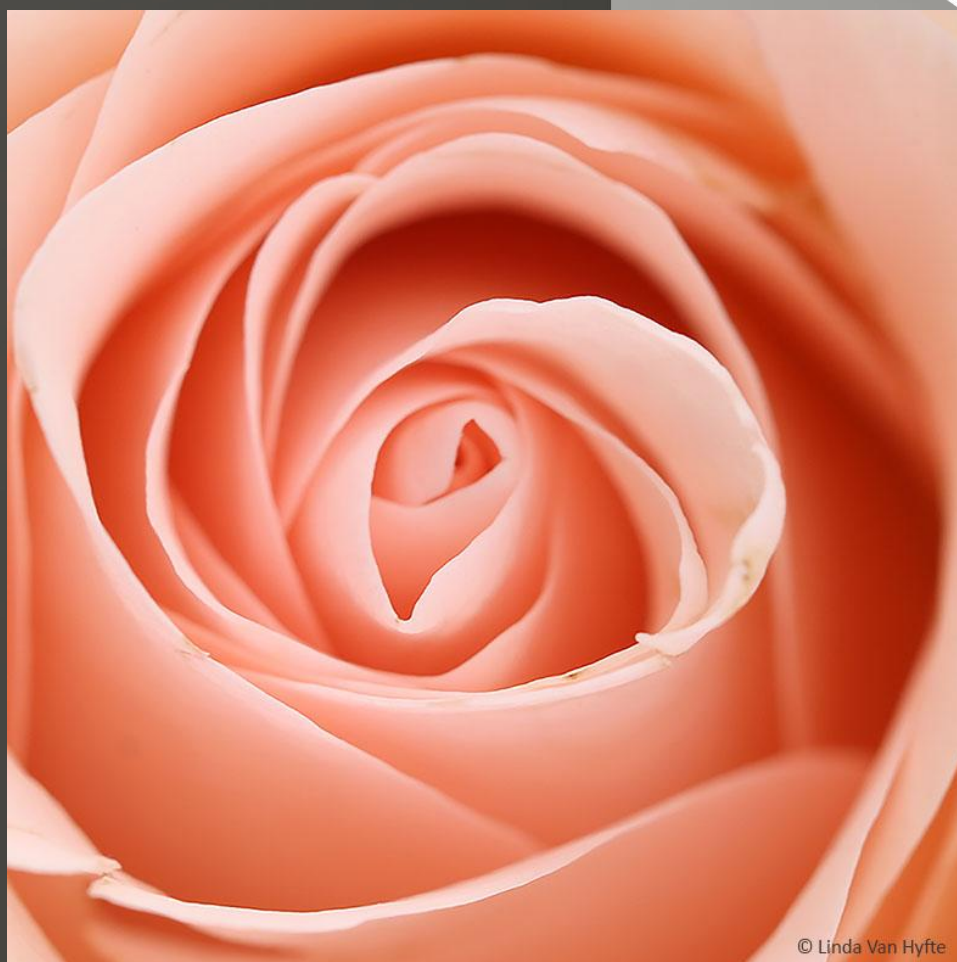

Camera Obscura

driemaandelijks tijdschrift voor de foto & dia liefhebber

Koninklijke vtb Fotoclub Evergem
vtb Diaclub Evergem

© Linda Van Hyfte

60de jaargang nr. 2 – juni 2019

vtb**kultuur**.be
met een knipoog

Verantwoordelijke uitgever: Freddy Hofman Pijlkruidstr 31 9032 Wondelgem

OVU 8
CVB149
Belfius
IBAN BE03 0682 1455 0384
BIC GKCCBEBB

Fotoclub

Website: www.fotoclubevergem.xara.hosting/index.htm
Facebook: <https://www.facebook.com/VTBFOTOEVERGEM/>

VOORZITTER	ONDERVOORZITTER	SECRETARIS	PENNINGMEESTER	PUBLIC-RELATIONS
Freddy Hofman Pijlkruidstraat 31 9032 Wondelgem 09/2268563 freddy.hofman @telenet.be	Jos Van den Hende Antwerpsestwg 774B 9040 St. Amandsberg 09/2252750	Chris Vanden Bunder E. Ronsestraat 45 9041 Oostakker 09/2514823 christiaan.vandenbunder @skynet.be	Christine Van de Velde	Koen Andries Droogte 78 9940 Evergem 09/3577859 Fotografieandries @gmail.com

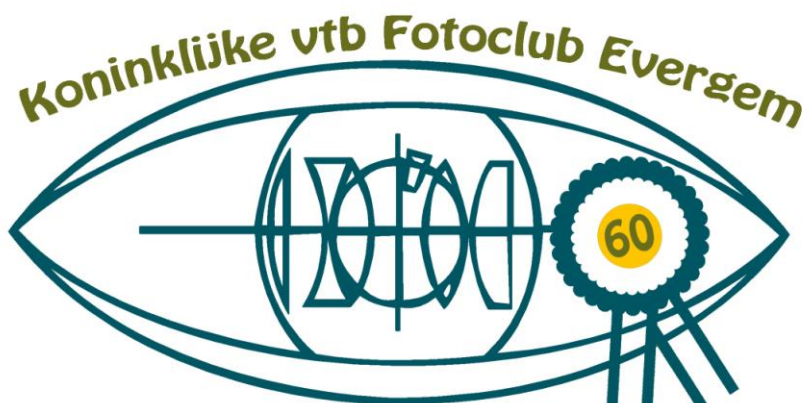
Disclaimer.

Niets uit deze uitgave mag worden gekopieerd of gereproduceerd op eender welke wijze, zonder de uitdrukkelijke toestemming van de auteur(s) en/of de redactie.

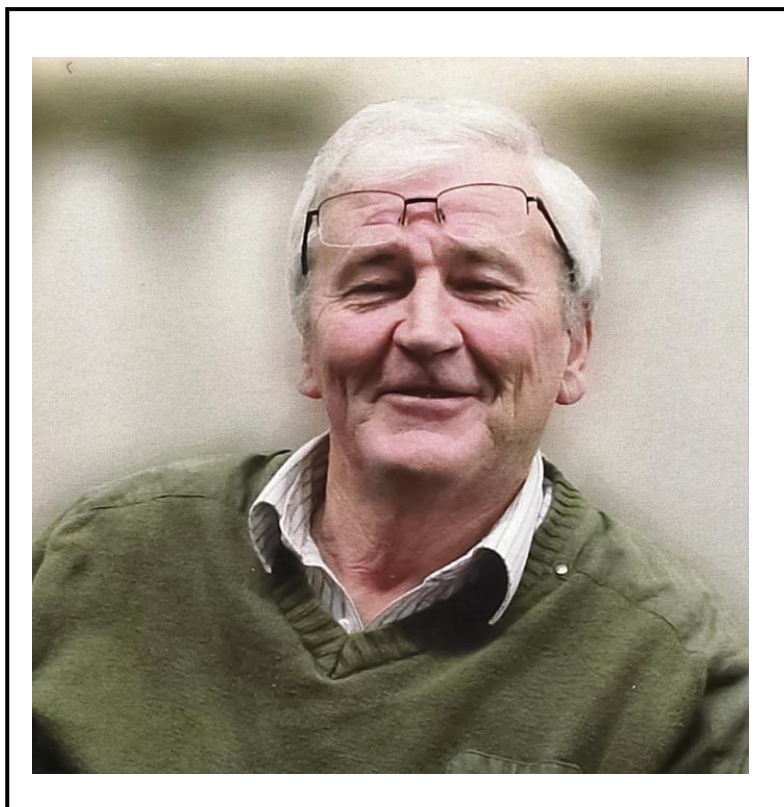
Activiteitenkalender

Zaterdag 6/7/2019-10h	Opstellen tento Zomerfeest	Zondag 17/11/2019	Digiprojectie Diaclub 16h
Zaterdag 6/7/2019	Tento Zomerfeest Ertvelde	Zondag 17/11/2019	Afbreken St Lucas
Zondag 7/7/2019	Tento Zomerfeest Ertvelde	Vrijdag 22/11/2019	Fotobespreking
Vrijdag 6/9/2019	Eerste vergadering	Vrijdag 29/11/2019	Fotobespreking
Vrijdag 13/9/2019	Fotobespreking	Vrijdag 6/12/2019	Fotobespreking
Vrijdag 20/9/2019	Fotobespreking+ foto's St Lucas	Vrijdag 13/12/2019	Fotobespreking
Zondag 21/9/2019	Opstellen St Lucas	Vrijdag 20/12/2019	Fotobespreking
Vrijdag 27/9/2019	Fotobespreking	Vrijdag 27/12/2019	Fotobespreking
Vrijdag 4/10/2019	Fotobespreking		
Vrijdag 11/10/2019	Fotobespreking		
Vrijdag 18/10/2019	Fotobespreking + foto's Stroming		
Vrijdag 25/10/2019	Fotobespreking		
Vrijdag 1/11/2019	Geen vergadering (De Burggrave gesloten)		
Vrijdag 8/11/2019	Fotobespreking		
Vrijdag 15/11/2019	Fotobespreking		
Zaterdag 16/11/2019	Digiprojectie Diaclub 20h		

NB. Deze kalender kan aan wijzigingen onderhevig zijn.

In Memoriam Etienne Chalmet

Vlak na het verschijnen van de vorige editie van dit tijdschrift, bereikte ons het ontstellende bericht dat Etienne plotseling was overleden.

Etienne was 38 jaar lid van onze club en had hierdoor dus een zekere status opgebouwd, vooral door zijn kenmerkende fotografie.

Persoonlijk leerde ik hem kennen als een fotograaf die erin slaagde om steeds de meest onverwachte modellen op een al dan niet pikante wijze voor zijn lens te krijgen. In zoverre dat wij ons steeds afvroegen: "Hoe doet hij dat?"

Hij evolueerde meer en meer naar een vorm van portretfotografie, waarbij zijn foto's van doorleefde en andere "koppen", een duidelijk kenmerk vormden voor zijn fotografie.

Hij probeerde ons ervan te overtuigen dat zijn manier van afdrukken, om niet te zeggen keihard, de enige manier was om zulke onderwerpen op papier te krijgen. Dat dit voor ellenlange discussies over grijswaarden, contrastbereik en -weergave zorgde, is nogal vanzelfsprekend. Maar hij week niet van zijn standpunt en dat siert hem.

De laatste tijd zagen we hem minder en minder op de club, maar toch stond hij erop om met zijn foto's deel uit te maken van onze tentoonstelling. Dat hij daarbij verschillende keren werd bekroond met medailles en prijzen allerhande hoeft geen betoog.

Etienne was een prima fotograaf en een fijn persoon en daarom zullen we hem heel erg missen.

Etienne, het ga je goed waar je nu ook moogt zijn, en ondanks je beperkingen waarmee je het grootste deel van je leven mee kampte, was het een voorrecht om je te kennen.

Freddy

Editoriaal

Dit is de tweede editie van ons tijdschrift. Vlak voor de zomervakantie en de tijd dus om enige overwegingen te maken over wat er in de eerste helft van het jaar is gebeurd.

En het was nogal wat. We starten met onze tentoonstelling in CC Stroming die het jaaruiteinde overlapt, hadden onze 60ste jubileum-fototentoonstelling, we gingen op bezoek over de grens naar het Minox museum en trokken ook richting de hoofdstad voor een bezoek aan het AfricaMuseum. Over al deze zaken ga ik hier niet verder uitwijden, dan doen anderen en daarvoor moeten jullie de Camera maar eens lezen.

Wat ik wel wil zeggen is dat ik iedereen zeer erkentelijk ben voor de medewerking aan deze evenementen, gaande van het bestuur dat mij heeft geholpen om al deze zaken op poten te krijgen, over Robert die er steeds in slaagt om de praktische kant van onze tentoonstelling tot een goed einde te brengen, over Marc die met zijn verrijdbare stelling ons het ons zeer gemakkelijk maakt om de foto's op hun juiste plaats te krijgen, tot Linda die (met enige assistentie) als nieuw lid de belangrijke taak van fotograaf op onze openingsreceptie tot een goed einde bracht en meerdere dames die de eveneens zeer belangrijke taak van de voorbereiding en afwerking van de hapjes op hun schouders namen.

Ik zou jullie ook willen vragen om het publiek te bedanken dat zeer talrijk naar de openingsreceptie kwam en gedurende de volgende dagen de tentoonstelling bezocht. Een publiek waarvan ik weet dat jullie ervoor gezorgd hebben dat ze inderdaad aanwezig waren.

Maar, het is nu wel zomer, we mogen toch niet al teveel op onze rug gaan liggen.

Eerst en vooral moet er gezorgd worden voor nieuw materiaal voor onze volgende tentoonstelling, maar de komende maanden staan er nog enkele belangrijke evenementen voor onze club gepland, die onze aandacht zullen vragen.

Vooreerst hebben we de definitieve toezegging gekregen voor onze tentoonstelling in het St Lucasziekenhuis. Daarna (en bijna gelijklopend) houden we onze jaarlijkse tentoonstelling in CC Stroming.

Maar eerst nemen we deel aan de beurs gedurende het Zomerfeest in Ertvelde. Daar organiseren we een mini-tentoonstelling. Ieder lid krijgt één paneel en kan daarop een drietal foto's tonen. De finale schikkingen voor dit evenement werden jullie op de laatste vergadering bekendgemaakt.

Mag ik daarom erop aandringen dat diegenen die beschikbaar en dus niet in verlof zijn, om het eerste weekend van juli eens tot in Ertvelde af te zakken zodat de voorzitter en zijn echtgenote niet de ganse tijd alleen op deze beurs moeten staan.

Tenslotte werden er met Herman de eerste afspraken gemaakt om een bezoek te brengen aan de sterrenwacht in Grimbergen. Onze eerste informaties wijzen erop dat dit ergens in oktober of november zou kunnen doorgaan op een zaterdagavond. In geval van regenweer kan men ervoor zorgen dat via een vervangprogramma, we alles in 't droge kunnen te zien krijgen.

Zoals jullie terecht opmerken is dit alles wel misschien wat veel, maar daar staat tegenover een grotere uitstraling van onze club naar buiten toe (iets waarvan men in de gemeente nog steeds niet van overtuigd is, meen ik te denken), en zelf leren we ook nog eens wat bij.

Dit is zowat alles wat ik jullie wou meedelen en wens ik jullie een stralend mooie zomer toe.

Freddy

Nieuws uit Japan

Er komen andere tijden...

Hello Freddy,

Hier is mijn bijdrage voor de Camera.

Hier in Japan hebben we heel mooi weer, niet te heet nog en ook nog niet vochtig. Dit is het beste seizoen in Japan. Volgende maand zitten we met het regenseizoen en daarna de verschrikkelijk hete en vooral erg vochtige zomer. Ieder jaar wens ik dat ik Japan kon verlaten voor drie maanden in de zomer. Maar goed, ik overleef het wel.

(Nvdr: passage uit email van Julien)

Groeten Uit Het Jaar 1

Inderdaad, hier in Japan zitten we in het jaar 1! We hebben een nieuwe keizer en met iedere nieuwe keizer beginnen ze hier een nieuwe jaartelling. Alle officiële documenten worden met de Japanse jaartelling opgemaakt. Als ik bijvoorbeeld een officieel document nodig heb van het stadhuis moet ik mijn geboortedatum invullen en het jaar.

Ik ben geboren in het Showa tijdperk onder keizer Hirohito. Na het Showa tijdperk dat 64 jaar duurde kwam het Heisei tijdperk dat 31 jaar duurde. Het nieuwe tijdperk nu heet het Reiwa tijdperk en we zitten in Jaar 1 sinds 1 mei van dit jaar. Dus als ik mijn geboortjaar moet invullen moet ik van mijn leeftijd 31 jaar aftrekken voor het Heisei tijdperk dus daar blijven 76 - 31 = 45 jaar over. Dan moet ik die 45 aftrekken van de 64 jaren Showa, dus 64-45=19.

Doordat het laatste jaar van het Showa tijdperk hetzelfde jaar was als het eerste jaar van het Heisei tijdperk gaat daar nog 1 jaar vanaf, dus mijn geboortjaar dat ik moet invullen op het formulier is het jaar 18 van het Showa tijdperk. Nu weet ik dat wel uit ervaring dus ik hoef dat niet elke keer te berekenen. Stel je voor dat we in België een nieuwe tijdrekening hadden voor elke koning sinds Leopold 1, hoe lastig dat zou zijn.

Waar de koningen en koninginnen in Europa met partners uit Spanje, Italië en andere landen kunnen trouwen, kan de Japanse kroonprins of keizer alleen met een Japanse trouwen. Dus de nieuwe keizerin is van een gewone familie want in Japan zijn er geen adellijke families zoals in Europa. Ze trouwde de kroonprins in 1993 en werd keizerin op 1 mei. De meeste Japanners houden van hun keizer net als de meeste Engelsen houden van hun koningin. Net als de koningen en koninginnen in Europa, heeft de keizer geen politieke macht en is dus alleen een symbool van Japan. Ik weet niet hoe geliefd onze Belgische koning is. Wie is eigenlijk onze Belgische koning op dit moment?

De Toeristen Plag.

Met Pasen kreeg ik een boodschap van een vriendin uit Amsterdam. Ze vertelde mij dat er met Pasen 1 miljoen toeristen in Amsterdam waren. De bevolking van Amsterdam is slechts een half miljoen dus ge kunt u wel voorstellen dat dit een probleem was. Het is wel leuk natuurlijk voor de horeca bedrijven (Hotels - Restaurants - Cafés en winkels) maar niet voor de gewone mensen die zich door een zee van vreemdelingen moeten worstelen als ze naar het stadscentrum gaan.

Hier in een Japanse krant las ik ook dat de "Walletjes" het befaamde Red Light District, waar dames van plezier hun "waren" aanprijzen zittend in een etalage gekleed in alleen hun ondergoed, verboden gebied geworden was voor toeristen-groepen. Nu kan ik me wel voorstellen als er hordes toeristen met cameras

langs de walletjes zwerven dat een man op zoek naar plezier niet gauw bij zulk een dame naar binnen zal stappen. Het schijnt dat de dames geklaagd hadden dat ze geen klanten meer kregen. Begrijpelijk. Ook in Japan hebben we een soort van toeristenplaag met bezoekers uit China. Vroeger ging ik wel eens naar een tempel in Kyoto of naar het bamboe woud waarin ik van de stilte en de natuur kon genieten. Nu dat die plaatsen op het toeristencircuit zijn is het gedaan met de stilte. Waar ik vroeger misschien twee of drie andere mensen ontmoette, ontmoet ik er nu 200-300 Chinese toeristen die vergeleken met de Japanners heel lawaaiig zijn.

Ook zijn ze heel ongemanierd. Een tijdje geleden zat ik op een terrasje een kop koffie te drinken aan een tafeltje met twee stoelen, toen er ineens een kerel, zonder boe of ba te zeggen, zonder te vragen of die andere stoel wel vrij was, gewoon aan mijn tafeltje kwam zitten. Hij keek me niet eens aan. Hij bestelde ook geen koffie of iets. Ik was te verbaasd om iets te zeggen. Hij zat daar gewoon met zijn toeristengidsje voor ongeveer 15 minuten en ging dan gewoon weer weg, ook zonder me aan te kijken of iets te zeggen. Misschien is dat geaccepteerd gedrag in China maar voor Japanse en ook mijn maatstaven is dat heel onbeschoft.

Chinese toeristen zijn hier heel welkom omdat ze veel geld uitgeven. Ze kopen vooral elektronische en elektrische apparatuur zoals rijstkokers, toiletbrillen, iPhones, computers, maar ook veel medicijnen van de drogisterijen die ze met valiezen vol meenemen om ze dan verder te verkopen. Wat ze ook doen is nieuwe valiezen kopen en hun oude valiezen ergens achterlaten op de luchthaven. De meeste luchthavens in Japan zitten met een berg oude valiezen.

Aan de andere kant zal een Chinees en vooral een Koreaan wel zijn zitplaats op de trein of metro afstaan aan een ouder persoon of zwangere vrouw, iets wat de Japanners zelden of nooit doen. In iedere treinwagon zijn er speciale plaatsen aangeduid voor ouderen van dagen, zwangere vrouwen of vrouwen met kleine kinderen maar die zitplaatsen zijn meestal bezet door jongelui die hun plaats nooit afstaan. Ze doen gewoon alsof ze slapen en "zien" dus oudere mensen niet. Als ik een ouder persoon zie rechtstaan heb ik een paar keer één van die jongelui op de schouder getikt en gezegd dat deze zitplaatsen gereserveerd waren voor ouderen. De oudere Japanners zelf zijn te beleefd en te bescheiden om dat te doen en blijven liever rechtstaan de hele treinreis.

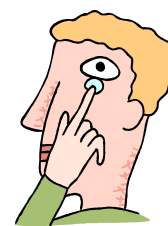
In juni wordt de Vergadering van de 20 Landen hier in Osaka gehouden dus dat zal weer een heleboel problemen meebrengen vanwege de verhoogde veiligheidsmaatregelen. Al de scholen krijgen twee vrije dagen maar ik denk niet dat de ouders daar blij mee zullen zijn. Ik denk dat te kinderen veel veiliger zouden zijn op school dan rondzwervend in de stad. De logica hier Japan is soms ver te zoeken.

Goed, dit is het weer voor deze keer,
Nogmaals de groeten uit het Jaar 1,

Julien

In de voetsporen van John: Verhalen uit Fotoclubland

De 60ste fototentoonstelling van Koninklijke fotoclub vtb Evergem

Op vrijdagavond 5 april 2019 beleefden we een fantastische opening van ons 60ste fotosalon, geen echt jubileumjaar, maar toch opnieuw een mijlpaal in het bestaan van onze fotoclub. Tezelfdertijd was er ook het robijnen jubileum van onze voorzitter (40 jaar lid). Niet alleen als clublid, maar ook een tijdlang secretaris onder het voorzitterschap van Arnold De Moor en nadat Arnold ons te vroeg had verlaten, als voorzitter van onze club.

Deze heugelijke avond waarop heel veel volk was opgedaagd werd echter ook overschaduwd door het pijnlijk verlies dit jaar van twee leden uit onze club. Frieda De Boever overleed op 24 februari en even voor de opening van ons salon, op 2 april, overleed Etienne Chalmet. Ze lieten ons verweest achter en met veel pijn in ons hart.

Er was niets aan het toeval overgelaten bij deze 60ste verjaardag. Er werden drie sprekers uitgenodigd en de groep "Nevel" met Geert Andries (broere van ...) zorgden voor de muzikale omlijsting. Er werd zelfs een nieuw logo voorgesteld met een kokarde met het cijfer 60.

Onze voorzitter stelde in zijn openingswoord onder andere, en we spreken hier slechts over een klein gedeelte van het overigens zeer positief en aangrijpend betoog, dat de inspanningen die gedaan worden om cultuur in de gemeente rond te dragen toch op een laag pitje staan. Dit pleidooi kwam voornamelijk omdat we voor onze tentoonstelling gehoord hadden van de uitbaters van De Burggrave, dat de gebouwen waar we op vrijdag onze wekelijkse vergaderingen houden, zouden worden afgebroken en we dus opnieuw een zoektocht moesten beginnen naar een nieuwe locatie. Opnieuw !

De burgemeester was er danig van onder de indruk zodat zijn toespraak eronder leed en hij de hoofdzaak een beetje vergat. Daar waar we andere jaren veel lovende woorden kregen in verband met onze creativiteit in verband met de foto's, verdween dit naar de achtergrond en werd een speech gevoerd over wat de gemeente wel deed voor de mensen die cultuur beoefenen. Maar ja dit kan eens gebeuren.

Freddy Van Vlaenderen was daarvoor al meegegaan op deze golf en stak zelfs nog een tandje bij maar vergat ook in zijn korte speech de essentie van de zaak, namelijk, de fotografie en de uitstraling van het fotosalon in zijn totaliteit.

Tot slot kwam Griet Janssens, directeur vtbKultuur, aan het woord. In haar betoog refereerde zij naar het jaar van ons ontstaan nl. 1959 en spendeerde al haar tijd aan wat er zich in 1959 allemaal had afgespeeld, belangrijke zaken wellicht maar ook zij kwam niet tot de essentie en repte met geen woord over de inhoud van ons salon, de beelden die werden tentoongesteld en inzonderheid de inspanning van de leden om cultuur in Evergem en omstreken rond te dragen. Zoals je ziet, het was niet het jaar van de uitgenodigde sprekers.

Tot slot sprak ikzelf, als vertegenwoordiger van alle leden, enige woorden uit om de voorzitter te feliciteren met zijn robijnen jubileum, want eigenlijk verdient hij te weinig lof om: de fotoclub draaiende te houden in deze moeilijke tijden, de groep samen te houden, de leden telkens op de hoogte te houden van allerlei activiteiten via mailing, nieuwsbrieven, de periodieke uitgave van de Camera Obscura en nog zoveel dingen meer. Freddy, we hopen dat je nog vele jaren samen met ons deze fotoclub levendig wil houden.

Een schot in de roos was wel de muzikale omlijsting. De groep “Nevel”, een trio met onder andere Geert Andries speelde en zong mooie en gevoelige songs en hadden onmiddellijk iedereen op de hand. Een daverend applaus bleef dan ook niet weg.

Na het officiële gedeelte werd een prachtige receptie aangeboden aan iedereen die op de opening aanwezig was en ze waren met veel. De vele lekkere hapjes werden, net zoals de vorige jaren, op vakkundige manier klaargemaakt door en onder leiding van Martine, samen met Micheline. Vele clubleden hielpen mee aan de uiteindelijke afwerking van een schitterende receptie.

Ik denk dat we met onze tentoonstelling, waar alle leden veel energie insteken, veel mensen bereiken in Evergem en omstreken. We laten in onze ziel kijken en hopen dat mensen er iets aan hebben. We dragen, ieder op onze manier, een stukje van onszelf over aan de kijkers.

“Het gaat erom via beelden een stem te verlenen aan het onzegbare. Het gaat erom die tijd te vatten – een bevroren moment – waarin de blik naar binnen keert en je jezelf probeert vast te grijpen in verleden, heden en toekomst. Met de stilte als soundtrack” (dixit Ben Verzele). Ik zou het niet beter kunnen omschrijven. En nu op naar onze 61ste en niet naar de 100 zoals één van de sprekers vermeldde.

Chris

Uitstap naar het AfricaMuseum in Tervuren.

Op zaterdag 13 april bezochten we in samenwerking met vtbKultuur het Africamuseum in Tervuren. Er waren veel leden van de fotoclub en de diaclub aanwezig op deze uitstap, ook Luc en Paul van de vzw vtbKultuur Evergem gingen mee. We vertrokken gezamenlijk met een bus aan de Sporthal in Evergem.

Als kind had iedereen wel eens dit museum bezocht en velen waren benieuwd hoe het er nu zou uitzien. Vijf jaar lang was het museum in Tervuren gesloten voor renovatiewerken, namelijk van 1 december 2013 tot de heropening op 8 december 2018. In die tijd onderging het Africamuseum een metamorfose: het historische gebouw kreeg een grondige opknappbeurt en de collectie van het museum werd afgestoofd. De gevels werden gereinigd, de ramen vrijgemaakt, de valse plafonds weggehaald. De oude museumkasten zijn helemaal opgeblonden en ook de muurschilderingen en kaarten werden gepoetst. In het park werd een volledig nieuw onthaalpaviljoen gebouwd. Of iedereen akkoord gaat met de manier waarop deze renovatie heeft plaatsgevonden laat ik terzijde.

We werden er goed ontvangen en er werd een geschiedkundig overzicht gegeven van het museum. Hierbij heb ik me de vrijheid veroorloofd om een kort overzicht te geven van die geschiedenis.

Ontstaan

Het verhaal van het AfricaMuseum begint bij de wereldtentoonstelling van 1897 in Brussel.

Op aansturen van koning Leopold II werd het koloniale luik van de tentoonstelling ondergebracht in het Koloniënpaleis in Tervuren. Onder meer opgezette dieren, bodemstalen, voedingsmiddelen, etnografische en artistieke voorwerpen uit Congo werden in de zalen ondergebracht, naast kunstwerken uit België. In het park werd een heus Afrikaans dorp opgetrokken, waar overdag Congolese inwoners vertoefden. Zeven Congolezen kwamen er om het leven.

Leopold II zag het museum als uitgelezen promotiemiddel om investeerders en het Belgische volk van zijn koloniale plannen te overtuigen. In 1898 werd de tijdelijke tentoonstelling omgevormd tot het eerste permanente museum in het teken van Congo. Van meet af aan was de instelling zowel museum als wetenschappelijk instituut.

Een ambitieus bouwproject

Al vrij snel barstte het Koloniënpaleis uit zijn voegen. Leopold II schakelde Charles Girault – de architect van het Parijse Petit Palais – in voor een ambitieus bouwproject. De site zou een gloednieuw Congomuseum krijgen, naast een ‘Ecole Mondiale’, een congrescentrum, een station, Chinese paviljoens en een sportcomplex.

Het grootste deel van de opbrengsten uit Congo, een Kroondomein in privébezit, werd aangewend voor bouwprojecten in België.

In 1908 werd de Onafhankelijke Congo-Staat omgedoopt tot Belgisch-Kongo, en het museum tot Museum van Belgisch-Kongo. De bouwwerken werden stilgelegd.

Opening in 1910

Leopold II overleed nog voor de werken voltooid waren. Het was zijn opvolger, Albert I, die het museum op 30 april 1910 plechtig opende.

Het gebouw bood alle moderne comfort en was een onmiskenbaar architecturaal huzarenstukje.

Het Koninklijk Museum voor Midden-Afrika

Op 10 maart 1952 werd het museum bij koninklijk besluit omgedoopt tot Koninklijk Museum voor Belgisch-Kongo. Na de Congolese onafhankelijkheid kreeg het museum de naam Koninklijk Museum voor Midden-Afrika en werd het onderzoeksdomein uitgebreid. Ook vandaag nog besteedt het AfricaMuseum twee derde van zijn budget en personeel aan wetenschappelijk onderzoek.

Bron: AfricaMuseum

Er was een gids aangesteld voor de begeleiding door het museum, maar al snel hadden we door dat het museum te groot was om op de voorgestelde tijd (ongeveer 2 uur) alles te kunnen bekijken. Dan maar wat sneller erdoor en eventueel later nog eens gaan kijken "on the easy way".

De zaken die iedereen zich nog herinnerde van toen ze kind waren bleken dezelfde dan deze die zich in mijn herinnering gevormd hadden. De olifant, de grote kano, de inheemse bevolking (negertjes, al weet ik niet of dit woord nog mag gebruikt worden) enz....

Het was een mooie uitstap maar al bij al toch wat tijd tekort om het museum op een deftige manier te bekijken. De meeste van ons wilden nog iets drinken en de tuinen gaan bezoeken, maar dit kon niet doorgaan. Er was amper tijd om nog een toiletbezoek te doen.

Het moet echter gezegd Luc en Paul hebben dit goed opgevangen en terug in Evergem hebben ze ons getraceerd op een drankje. Het was al bij al een leuke namiddag.

Chris

Het Minox museum in Zaamslag.

Een bijzondere uitstap met onze club deze keer. Op zaterdag 4 mei reden we met een paar auto's richting noord. Zaamslag daar was het te doen.

Nooit eerder geweest wel al veel gehoord van Minox, zo zat ik te denken onderweg.

Even ter info:

De Minox camera is een uitvinding van Walter Zapp, die in 1938 zijn edelstalen camera, gebouwd bij de VEF fabrieken te Riga in Letland op de markt heeft gebracht. Aangezien de kwaliteit zeer hoog was, werd de camera al gauw ontdekt in de spionagewereld. Veel spionagediensten gebruikten de Minox Riga als standaard uitrusting.

We werden allemaal vriendelijk verwelkomd door een zeer vriendelijke man en zijn vrouw. Een klein huisje zoals we ze kennen bij onze noorderburen met veel boeken en mooie kunstwerken. Met wat houdt een mens hem soms bezig zou je denken. Een man die al 50 jaar op zoek is naar alles wat ook maar iets te zien heeft met de naam Minox. Na een verwelkomst babbel mochten we intrede maken in het walhala van Minox.

We waren met 10 en de ruimte was propvol. Voor de vier muren stonden glazen kasten waar de toestellen prachtig tentoond stonden. Ik wist niet wat ik zag. We kregen uitleg over alle reeksen die er uitgebracht werden. Tussendoor werden de technische gegevens prettig overgoten met anekdotes hoe sommige stukken in zijn bezit kwamen. Prachtig om zijn gedreven plezier te volgen. We konden het materiaal uittesten op sterkte, kregen het niet geplooid, en opnames maken met een echte Minox.

De tijd vloog voorbij en alsof dit nog niet genoeg was nodigde hij ons uit naar een andere kamer boven. Die stond ook propvol met recentere toestellen van Minox en een heuse reparatieruimte voor de soms broodnodige herstellingen. Ook een collectie kleine Rollei meetzoeker camera's stonden zo tussen de rest. Zonder natuurlijk de soorten film en de daarvoor geschikte vergroters niet te vergeten. Het Minox museum te Zaamslag was het eerste Minox museum ter wereld. Met ruim 2000 verzamelstukken zijn alle door Minox G.m.b.H. gefabriceerde camera's en accessoires te bezichtigen. Na een voldaan uitgebreid bezoek keerden we terug richting zuid (Evergem) en hebben nog lang na genoten van deze gezellige namiddag.

Koen

FOTALIA: het 50ste foto-en digisalon van Fodifi Wondelgem

Door onvoorziene omstandigheden is de fototentoonstelling van Fodifi Wondelgem moeten uitwijken van de Meikermis in Wondelgem naar een latere datum. Zo onvoorzien waren de omstandigheden niet. Uit welingelichte bron (hun voorzitter) hebben we kunnen horen dat de damesvoetbalploeg van AA Gent de zaal had ingepalmd voor een barbecue. Zo te zien kan Fodifi ook al niet meer op zijn reputatie terugvallen en geeft men locaties het liefst aan de zaken waar men persoonlijk meer achterstaat of die misschien meer geld opbrengen.

Daarmee werd een jarenlange traditie gebroken. Ik denk dat ik altijd al heb geweten dat de tentoonstelling van Fodifi steeds in het weekend van de Meikermis doorging.

Men had wel voor een soort surrogaat gezorgd: tijdens het beruchte weekend had men een tentoonstelling georganiseerd van Wondelgemse koppen. Hoeveel personen daar op af zijn gekomen kan ik niet inschatten want ik ben er zelf niet naar toe geweest. Er hingen trouwens nog enkele van deze foto's op hun "echte" tentoonstelling die in dezelfde "Zulle"(zo noemt de zaal). Mooie portretten, daar niet van, maar ik ben niet overtuigd wat een buitenstaander daaraan heeft.

Enfin, we trokken dus enkele weken later naar Fotalia. Het schijnt dat men nu, om "in" te zijn, een clubtentoonstelling een aparte titel moet geven. We zullen er eens over brainstormen of we ons daar ook aan gaan wagen.

De tentoonstellingsruimte was klassiek ingedeeld, zoals we dit al enkele jaren gewoon zijn, maar volgens mij waren er duidelijk minder belangstellenden aanwezig. Had de verschoven datum dan toch een invloed? Er hingen foto's die echt het bekijken waard waren, maar ook andere waarvan men dacht: "Waar haalt men het?"

Ook foto's die een duidelijke bewerkende hand hadden doorstaan en waar er dus aan "geprutst" was, en niet zo'n klein beetje ook.

In zoverre (maar dat ligt waarschijnlijk volledig bij mezelf) dat ik me bij elk beeld begon af te vragen en ook op te zoeken of er niet één of ander Photoshop procédé was op toegepast. Erg hé?

Als men zich niet van de indruk kan ontdoen dat er aan elke foto het een of ander is gewijzigd in zoverre dat het uiteindelijk resultaat absoluut niet meer met de werkelijkheid overeenkomt, dan begin ik mij ongemakkelijk te voelen.

Ik zou ook wel willen dat men afstapt van fototitels in een andere taal te gebruiken. Het is precies of ons nederlands niet genoeg meer is om de foto te duiden. Maar als men zover gaat dat men zowat met een woordenboek moet rondlopen dan haak ik af. Of kan iemand me voor de vuist zeggen wat "peated food" betekent? En 't ergste is dat ik me nu niet meer herinner wat er op de foto stond.

Er waren ook twee foto's van Frieda te zien (upstairs - downstairs) waarmee men hulde bracht aan haar overlijden enkele maanden terug.

Hun catalogus was dan wel een voorbeeld van goede smaak: op A5 gedrukt op glanzend papier en in kleur, met een bijdrage van elke fotograaf. Dat moet zijn centje gekost hebben, maar het was wel een pareltje.

En daar wringt volgens mij het schoentje. Ze moeten blijkbaar naar geen euro kijken. Want hoe is anders te verklaren dat men zulk een luxueuze catalogus uitgeeft (misschien met veel sponsoring, dat in elk geval), maar dat men ook als club, een volledige fotostudio heeft aangekocht, waarvan de leden kunnen gebruik maken.

Daarenboven kreeg elk lid vanuit de club de kans om 1 foto op formaat 90x60 cm af te werken (betaald door de club) en kregen ze een T-shirt met het nieuw ontworpen logo.

Men heeft opnieuw gebruik gemaakt van een curator zoals dit ook “in” is de laatste jaren.

De curator heeft de tentoonstelling samengesteld en bepaald waar de foto's moesten komen, iets wat voor mij dan weer tever gaat in de werking van een club. Caroline Alida Van Poucke nam deze taak op haar schouders en stelde zelf ook enkele van haar werken tentoon.

Samengavat, een tentoonstelling die het bekijken waard was, alleen al om te zien hoe wij goed bezig zijn, maar dan op een volledig andere manier, die misschien niet strookt met de huidige heersende tendenzen.

Freddy

Fotoclub Rooigem: hun 25ste fototentoonstelling

Enkele weken na de tentoonstelling van Fodifi, gingen we terug naar dezelfde zaal. Dit keer was het de beurt aan Fotoclub Rooigem, die aan hun 25ste editie toe waren.

We kennen de club als de mannen (en vrouwen) van zwart-wit. Inderdaad tot op heden heeft FC Rooigem zich halsstarrig vastgehouden aan de zwart-wit fotografie. Pareltjes van tentoonstellingen hebben we bij hen gezien.

Maar tijden veranderen. Men begint toegevingen te doen. Zo was er dit jaar uiteraard opnieuw het grootste deel monochrome foto's, maar een vijftal bracht toch enige kleur in zijn werk. Niet dat het volledige kleurenfoto's waren, maar in het zwart-wit beeld legde men enkele kleuraccenten. Zoiets zoals Etienne vele jaren geleden bij ons heeft getoond met de foto van het “Lefte-glas”, voor diegenen die het nog weten.

Het moet gezegd, de tentoonstelling was zeker het bekijken waard.

Maar bij mij kwam ze toch ietwat geforceerd over. Men had ergens een boek gevonden waarin er een 100-tal opdrachten voor de beginnende fotograaf stonden. Zo in de trant van: “Fotografeer uw vroegste herinnering”, of, “Toon schoonheid in het banale”, of nog, “Gebruik de sluitertijd om woede of melancholie uit te drukken”.

Zeer lovenswaardig vind ik, maar misschien wat overdreven voor een clubtentoonstelling waarin men de visie van elke fotograaf aan bod moet laten komen.

Daarenboven kon ik me niet van de indruk ontdoen dat het soms wat vergezocht leek. Ik hoop maar dat men niet een foto heeft genomen en daarna in het boek gezocht heeft naar een opdracht waaraan de foto zou kunnen beantwoorden. Sommige foto's leden aan dat euvel volgens mij.

De tentoonstellingen van FC Rooigem waren, in de tijd dat ze nog tentoonstelden in het Dienstencentrum in Gentbrugge, ook beroemd voor de aperitiefconcerten op zondagmorgen. Toendertijd zat daar een volledige bigband te blazen, waardoor men eigenlijk niet goed meer wist wat te doen: naar foto's kijken of de muziek beluisteren.

De dagen van de bigbands zijn geteld, dus is men overgeschakeld naar meer intiemere muziekvormen. Eén van de vorige keren was er een saxofoonspeler te gast, en die kon op zijn eentje de zaal vullen met aangename klanken die goed pasten bij een rondgang langs de foto's.

Deze keer echter was er een keyboardspeler en violiste te gast die van geen hout pijlen wisten te maken, zodat de enige valse noot de andere opvolgde. Daarbij waren ze ook niet zo goed op elkaar ingespeeld. Als men dat ten gehore brengt dan zou ik maar een oplossing weten: afvoeren die handel.

Een aanvaardbare tentoonstelling dus, maar ik hoop echt dat men niet meegaat in het kunstmatig gedoe in de huidige fotowereld en men terugkeert naar wat men goed in is en wat men perfect beheerst, zijnde de zwart-wit fotografie.

Freddy

Leo Baekeland fototentoonstelling

Locatie: kerk van het Groot Begijnhof te Gent

Nocturne op donderdag 20 juni 2019 om 19.30 uur

Het Groot Begijnhof van Gent blijft een plek van rustgevende charme, een stilaan bekend terrein voor de meeste bezoekers van deze fototentoonstelling. Het interieur van de kerk lijkt me uitermate geschikt voor een mooie presentatie van de werken, tevens sfeervol belicht door deskundig aangebrachte spots.

De werken van gastfotograaf Ludwig Desmet hangen helemaal achteraan, doch vallen reeds op bij de ingang van de kerk. Via een brede rechte vrijgelaten gang word je bijna automatisch naar de sobere zwartwit foto's geleid. Een mooi perspectief.

© Ludwig Desmet

©Marleen Hiels

Ook dit jaar heeft OVU weer een diversiteit van genres weten te selecteren. Eerder abstracte werken, zoals van Martine Debeuckelaere, Hedwig D'Haeseleer, Dirk Janssens en Walter Paternoster, hangen er naast - wat ik zou noemen - 'minimalistische' composities, zoals deze van Rudy De Cleene; een paar amusante opnames van Marleen Hiels; opmerkelijk licht en schaduw bij straatfotografie van Patrick Bardyn...

Een indruk, een 'verhaal', een sfeerschepping, het zijn impressies die alle aan bod komen. En niet het minst enkele fraaie portretten, zoals van Anne-Marie Rademakers en Farida Lemeatrag, maken deze tentoonstelling de moeite van een bezoek waard.

Dit jaar vind ik de tentoonstelling in zijn geheel wel geslaagd. Er zijn natuurlijk altijd beelden die je minder aanspreken, maar elke fotograaf heeft immers zijn visie en invalshoek. Anders zou het niet spannend zijn natuurlijk.

Commentaar en toelichting op de tentoongestelde werken ging zoals gewoonlijk door in een zijbeuk van de kerk. De projectie van foto's was echter van zeer slechte kwaliteit en deed afbreuk aan het reële werk; tiens, dit was in 2017 ook al zo. Daarenboven was er enig geklungel bij het starten van de voorstelling: men vond blijkbaar niet het juiste bestand om mee te beginnen. Storend dat één van de commentatoren te dicht in de micro sprak en daardoor niet goed te verstaan was; na elke twee woorden "heu.." zeggen is ook niet bevorderlijk voor de duidelijkheid. Voor verbetering vatbaar dus...

Na afloop het klassieke drankje en ruimte voor informele maar ernstige gesprekken.

Herman

Micro - Portfolio

***Jacqueline
Gillis***

LOKAAL: O.C. De Burggrave, Grovermansdreef 38, 9940 Kerkbrugge (Evergem)

Bankrek. IBAN : Belfius BE24 0688 9963 7338 BIC: GKCCBEBB

VTB-Diaclub Evergem p/a : Bollewerkstraat 119, 9031 Drongen

Zetel van de club: EINDEKEN 39, 9940 EVERGEM

VOORZITTER

Jeanine DEVOS
Bollewerkstraat 119
9031 DRONGEN

☎ 09 / 227.19.22

SECRETARIS

Raphaël COCQUYT
Bouwmeestersstr. 32
9040 SINT-AMANDSBERG

☎ 0475 91 86 99

PENNINGMEEESTER

Henri Eggermont
Bollewerkstraat 119
9031 DRONGEN

☎ 09 / 227.19.22

COMMISSARISSEN

Koenraad Andries
Droogte 78
9940 EVERGEM

☎ 09 357 78 59

De Schepper Paul
Eindeken 39
9940 EVERGEM

☎ 09 253 54 87

JUN - 28 Bespreking digitale beelden
**Tijdens de vakantiemaanden juli en augustus
is er geen clubvergadering voorzien!**

Het bestuur wenst iedereen een goed verlof toe !

SEPT - 06 GEEN SAMENKOMST

- 13 Bespreking werkjaar 2019 - 2020
- 20 Bespreking digitale beelden
- 27 Bespreking digitale beelden

OKT - 04 Bespreking digitale beelden

- 11 Bespreking digitale beelden
- 18 Bespreking digitale beelden
- 25 Bespreking digitale beelden

**ZAT 26 vtbKultuur Lievegem 19.30 uur, digiprojectie door
Henri & Jeanine : Moscou & St.-Petersburg en Kamchatka
Cult. Centr. Nieuwstraat 8, 9950 Lievegem (Waarschoot)**

NOV - 01 GEEN SAMENKOMST OC Gesloten !

- 08 Bespreking digitale beelden
- 15 Proefdraaien van de Digiprojectie

ZATERDAG 16 DIGIPROJECTIE om 20.00 uur

ZONDAG 17 DIGIPROJECTIE om 16.00 uur

**De Digiprojecties gaan door in de zaal v/h café "De Linden",
Wippelgem Dorp 2, 9940 Wippelgem.**

- 22 Bespreking digitale beelden

CLUBNIEUWS

Werkjaar 2018 - 2019

Het werkjaar 2018 - 2019 loopt ten einde. Dank zij de inzet van al onze leden, gaan we in november terug een mooie Digiprojectie kunnen geven.

Door het grote aantal goedgekeurde en vooral mooie beelden, zijn we echter genooddaakt om voor de Digiprojectie, het aantal te schijnen beelden te beperken.

Wij hopen dan ook dat in het werkjaar 2019 - 2020 de beelden van dezelfde kwaliteit blijven.

Werking binnen vtbKultuur

- Op **dinsdag 10 december** zijn we terug te gast in het LDC De Horizon, Ferdinand Lousbergkaai 12, 9000 Gent. De bussen van de lijnen 17 en 18 stoppen voor het Lokaal DienstenCentrum.

Om 14.30 uur schijnen wij er de Digiprojectie "De wereld rond Deel 5".

- **Culturele 14-daagse Evergem 2020.** Onze club neemt deel aan de Culturele 14-daagse op **zondag 29 maart om 16.00 uur**, met de Digiprojectie "**Rondreizen vanop je stoel**".

De Digiprojectie gaat door in de zaal v/h café "De Linden", Wippelgem Dorp 2, 9940 Wippelgem.

Hernieuwing clublidgeld werkjaar 2019 – 2020.

Beste clubleden,

Aangezien de prijzen voor de huur van het lokaal in 2018 - 2019 gestegen zijn, is er een lichte stijging van het lidgeld.

Gelieve **vóór 10 oktober 2019** de bijdrage voor het lidgeld , te willen storten via overschrijving.

Onze club heeft zich laten registreren als club, bij BreedBeeld waardoor de clubleden, o.a. ook verzekerd zijn via BreedBeeld.

Je kan hierover meer informatie terugvinden op hun website [BreedBeeld](https://breedbeeld.org).

Wie de **Sabam-regeling** wil, dient zich persoonlijk te melden aan BreedBeeld en het verschuldigde bedrag aan BreedBeeld over te maken.

Informatie hierover via de link: <https://breedbeeld.org/diensten> .

- 1) Het normale **clublidgeld** voor een werkjaar bedraagt per lid **€ 30**.
- 2) Lidgeld bij de **Koninklijke vtb Fotoclub Evergem** reeds betaald, per lid = **€ 15,0**.
- 3) **Steunende** clubleden betalen **€ 30,0** en ontvangen eveneens het clubblad.
- 4) Het werkjaar van de vtb Diaclub start op 1 september en eindigt op 31 augustus van het daaropvolgend jaar.

OPMERKING :

- 1) Het clubblad "**Camera Obscura**" wordt in principe niet meer per post, maar per e-mail verzonden naar de leden.
- 2) BANKREKENING van de Diaclub rek. nr. :
IBAN : **BE24 0688 9963 7338** **vtb Diaclub EVERGEM**
BIC : **GKCCBEBB** p/a **Bollewerkstraat 119**
 9031 DRONGEN

De zetel van de club is gevestigd p/a : Eindeken 39, 9940 Evergem.

Met vriendelijke groeten,

de secretaris
Raphaël Cocquyt.

2019
DIGIPROJECTIE

VTB-DIACLUB EVERGEM

Zaterdag 16 november
OM **20.00** UUR

Zondag 17 november
OM **16.00** UUR

Zaal v/h café: De Linden

Wippelgem Dorp 2, 9940 Wippelgem

TOEGANG GRATIS

Met dank aan onze sponsors:

WW.X-COM.BE
Sleidinge-dorp 96
9940 Sleidinge
Tel. 09 373 86 63

Agentschap Drongen
Oude Abdijstraat 2
9031 Drongen
Tel: 09 373 86 63

V.O. : vtbKultuur Evergem - Peter De Troch - Kramershoek 12, 9940 - EVERGEM